

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Obdo/5/2016                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8110200756                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.10.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Beáta Miničová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:8110200756.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: Alena Reváková - ROYALL, s miestom podnikania Pod kamennou baňou 4111/38, 080 01 Prešov, IČO: 40 417 217, proti žalovanému: L. H. B., do XX. XX. XXXX podnikateľ s obchodným menom Ing. Ľubomír Girašek - Stavsystem, s miestom podnikania 080 01 Prešov, Arm. gen. Svobodu 6460/34, IČO: 32 920 423, bytom Prešov, Arm. gen. Svobodu 6460/34, zastúpenému Mgr. Otom Salokym, advokátom so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov, v konaní o zaplatenie 1 500 Eur s príslušenstvom, o náhrade trov štátu, o poplatkovej povinnosti, o dovolaní žalovaného proti opravnému uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. septembra 2015, č. k. 2Cob/41/2013-257, 2Cob/42/2013-257, 2Cob/79/2013-257, takto

### rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom z 20. 11. 2012, č. k. 19Cb/117/2010-143 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 500 Eur s 10,5 % úrokmi z omeškania ročne od 17. 01. 2009 do zaplatenia a trovy konania vo výške 90 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12. 01. 2010 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1 500 Eur s 10,5 % úrokmi z omeškania ročne od 17. 01. 2009 do zaplatenia, dôvodiac, že na požiadanie žalovaného mu niekoľkokrát v roku 2008 vykonala opravy na motorových vozidlách, za čo vyúčtovala žalovanému cenu faktúrou č. 01/2009 zo dňa 02. 01. 2009 (v ktorej uviedla aj špecifikáciu plnenia) splatnou dňa 16. 01. 2009 na sumu 1 500 Eur, ktorú žalovaný neuhradil. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel a dodal, že žalobkyňa by mala podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného do 31. 12. 2008 nárok na vyšší úrok, než aký žiada v žalobe, pretože právny vzťah medzi účastníkmi vznikol do 31. 12. 2008., ale súd nemôže podľa § 153 ods. 2 O.s.p. prekročiť jej návrh v tejto časti, a preto ak žiada o zaplatenie úrokov z omeškania podľa pre ňu nepriaznivejšieho § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom po 15. 01. 2009, súd s prihliadnutím na výšku úrokov z omeškania podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 8/1995 Z.z. priznal 10,5 % úroky z omeškania ročne z istiny od jej splatnosti, ktorú žalobkyňa ohraničila splatnosťou

faktúry do zaplattenia. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok vo výške 90 Eur.

2. Doplnčím rozsudkom Okresného súdu Prešov z 02. 04. 2013, č. k. 19 Cb/117/2010-186, bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť štátu na účet Okresného súdu Prešov trovy svedočného vo výške 3,20 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, rozsudkom zo dňa 16. 01. 2014, č. k. 2Cob/41/2013-234, 2Cob/42/2013-234, 2Cob/79/2013-234, rozsudok Okresného súdu Prešov z 20. 11. 2012, č. k. 19Cb/117/2010-143 v spojení s doplnčím rozsudkom Okresného súdu Prešov z 02. 04. 2013, č. k. 19Cb/117/2010-186, v tej jeho napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej, ktorou žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 090,09 Eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 17. 01. 2009 do zaplattenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil. Vo zvyšnej vyhovujúcej časti rozsudok v spojení s doplnčím rozsudkom zmenil tak, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Žalobkyňu zaviazal nahradiť štátu na účet Okresného súdu Prešov vedený v Justičnej pokladnici Bratislava trovy vo výške 0,88 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaného zaviazal nahradiť štátu na účet Okresného súdu Prešov vedený v Justičnej pokladnici Bratislava trovy vo výške 2,32 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 40,80 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanému nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a potvrdil uznesenie okresného súdu zo 17. 05. 2013, č. k. 19Cb/117/2010-200.

4. Krajský súd v Prešove, napadnutým opravným uznesením zo dňa 18. septembra 2015, č. k. 2Cob/41/2013-257, 2Cob/42/2013-257, 2Cob/79/2013-257, opravil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Cob/41/2013, 2Cob/42/2013, 2Cob/79/2013-234 zo dňa 16. 01. 2014 v jeho záhlaví v časti označenia žalobkyne tak, že správne označenie žalobkyne je: „Alena Reváková - ROYALL, s miestom podnikania Pod Kamennou baňou 4111/38, 080 01 Prešov, IČO: 40 407 217.“ Ostatné časti rozsudku ostali nezmenené. Odvolací súd s poukazom na § 164 O. s. p. uviedol, že v písomnom vyhotovení rozsudku v časti označenia žalobkyne uviedol súd nesprávne IČO: 40 417 217, namiesto správneho 40 407 217. K tejto chybe došlo z toho dôvodu, že toto nesprávne IČO uviedla žalobkyňa v žalobnom návrhu. Keďže v záhlaví rozsudku pri označení žalobkyne došlo k zrejmej nesprávosti (nesprávne uvedené IČO), bolo potrebné túto nesprávosť odstrániť vydaním opravného uznesenia.

5. Proti opravnému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolateľ má za to, že opravné uznesenie bolo vydané napriek tomu, že na to nebol dôvod a neboli splnené zákonné predpoklady na takýto postup a rozhodnutie súdu. Podľa dovolateľa bola chyba označenia IČO žalobkyne spôsobená už v podanom návrhu na začatie konania, z ktorého dôvodu možno považovať návrh na opravu rozhodnutia za zmenu návrhu a nie opravu písárskej chyby. Nakoľko sa žalovaný k takémuto návrhu nemal možnosť vyjadriť, považuje postup súdu za odňatie možnosti konať pred súdom. Preto žalovaný navrhuje napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaný si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že chybné označenie IČO bolo opravené vlastným zistením odvolacieho súdu, nie ako to uvádza žalovaný v podanom dovolaní. Žalobkyňa dodala, že chybné uvedenie IČO nastalo administratívnou chybou, ktorú si v priebehu konania neuvedomila. Zároveň žalobkyňa poukázala na to, že uvedená chyba nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolený súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

9. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 239 O.s.p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

10. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O.s.p. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nenamietal; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

11. S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či v konaní odvolacieho súdu nedošlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., že žalovanému sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

12. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných jej v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala strane sporu. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane sporu realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných jej Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

14. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva, ktoré jej právny poriadok priznáva.

15. Pokiaľ dovolateľ namietal, že napadnuté opravné uznesenie bolo vydané napriek tomu, že na to nebol dôvod a neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 164 O. s. p. na takýto postup, namieta nesprávne právne posúdenie zo strany odvolacieho súdu. Týmto postupom mu nemohla byť spôsobená ujma, ktorá by mala za následok odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Právnym posúdením je totiž činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

16. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že žalobkyňa návrh na vydanie opravného rozhodnutia nepodala, a preto žalovanému nebolo upreté právo sa k takémuto návrhu vyjadriť.

17. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti opravnému uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.